

MARKUS

3:20-33

Jezus weerlegt de beschuldiging dat Hij door Beëlzebul handelt en waarschuwt voor lastering tegen de Heilige Geest.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/markus/3-20-33

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Waarom Jezus de twaalf apostelen koos	3 min	4
2	De apostelen als buffer en toekomstige leiders	3 min	5
3	Door de menigte geen tijd om te eten	2 min	7
4	Jezus' familie wil ingrijpen	3 min	8
5	Schriftgeleerden beschuldigen Jezus	1 min	9
6	De betekenis en achtergrond van Beëlzebul	3 min	10
7	Wonderen door satanische macht	2 min	11
8	Een verdeeld rijk kan niet standhouden	2 min	13
9	Jezus bindt en berooft de sterke man	3 min	14
10	Satan en zijn demonische organisatie	2 min	15
11	De lastering tegen de Heilige Geest	2 min	16
12	Waarom bezorgde mensen niet schuldig zijn	3 min	17
13	Wat lastering tegen de Geest kan betekenen	2 min	18
14	Onwetendheid is geen onvergeeflijke zonde	2 min	20

15	De gezindheid achter de woorden	2 min	21
16	Vergeving en onomkeerbare verharding	4 min	22
17	Woorden als vrucht van het hart	4 min	24
18	Spreeken tegen de Zoon en tegen de Geest	3 min	26
19	De overtuiging door de Heilige Geest	3 min	28
20	Wie Jezus' ware broeders zijn	5 min	29
21	Maria en de broers en zussen van Jezus	3 min	32
22	Bidden tot Maria, Jezus of de Vader	4 min	34
23	Jezus wijst Maria's aanspraken af	4 min	36
24	Gods wil gaat boven familieverbindingen	4 min	38
	Om verder te lezen		40

1

Waarom Jezus de twaalf apostelen koos

Laten we eens kijken naar Markus 3. We waren gebleven bij de aanstelling van de twaalf apostelen, in de verzen 13 tot en met 19. Ik denk dat er een paar redenen zijn waarom de apostelen juist op dit moment werden uitgekozen. In het gedeelte er vlak voor en het gedeelte er vlak na wordt benadrukt hoe grote menigten Jezus volgden en hoeveel mensen er waren. Dit betekent onder andere dat Hij uit een vrij grote groep mensen leiders kon kiezen, want er waren daar menigten.

Natuurlijk waren niet alle mensen uit die menigten discipelen, maar een bepaald percentage van de mensen die kwamen wel. Naarmate grotere aantallen mensen kwamen om Jezus te horen onderwijzen, zouden er uit die mensen ook meer worden toegevoegd aan Zijn groep discipelen. Tegen die tijd was Hij beslist niet meer onbekend. Het was niet zo dat Hij maar een handjevol mensen had uit wie Hij kon kiezen. Voor zover wij weten, had Hij misschien wel tientallen of honderden discipelen uit wie Hij kon kiezen. Daarom was het niet te vroeg om een keuze te maken.

Maar ik denk ook dat Hij hen vanwege de menigten nu harder nodig had dan ooit. Ik had het me vroeger niet zo voorgesteld, maar in de film die ze van het Evangelie van Johannes hebben gemaakt, wordt het nogal interessant uitgebeeld. In het Evangelie van Johannes staat vaak dat mensen stenen opnamen om Hem te stenigen, maar dat Hij uit hun midden ontkwam en niemand Hem een hand oplegde. In de Evangelien wordt niet uitgelegd hoe dat in zijn werk ging: hoe die mensen stenen opnamen om Hem te stenigen, maar Jezus uiteindelijk op de een of andere manier niet gestenigd werd.

De interpretatie van de makers van die film vond ik interessant, omdat ik die nooit eerder had horen opperen. Iedere keer dat ze in het Evangelie van Johannes bij een passage kwamen waar staat dat de mensen stenen opnamen om Hem te stenigen of Hem probeerden te doden, gingen de discipelen tussen Jezus en de mensen staan die

Hem wilden stenigen. Hoewel er in de film geen gesproken tekst voorkomt behalve die uit de Evangeliën, worden veel dingen visueel uitgebeeld. Op zo'n moment zie je de discipelen voor Jezus gaan staan, tussen Hem en de mensen die Hem willen stenigen. Zo houden ze hen tegen, terwijl Jezus tussen de menigte verdwijnt. Het is alsof de discipelen er zijn om Hem tegen de menigte te beschermen.

We weten niet of zij zo'n rol hadden, en ik wil beslist niet beweren dat ze bereid waren voor Hem te vechten. Ik bedoel eerder dat ze als een soort schild stonden tussen Hem en degenen die Hem op dat moment kwaad wilden doen. Misschien vervulden ze inderdaad zo'n soort rol. Ik had daar nooit op die manier over nagedacht voordat ik die film zag. Zo kan het werkelijk gegaan zijn.

Als ze niet letterlijk als een menselijk schild tussen Hem en andere mensen stonden, konden ze in een ander opzicht als buffer dienen. Mensen die er anders op zouden staan Jezus te spreken, konden zich voortaan tot hen wenden in plaats van tot Hem. Hij had nu immers een erkende groep naaste medewerkers die bevoegd waren en dicht bij Hem stonden. Dat voorkwam dat Hij voortdurend werd lastiggevalen door iedereen die iets wilde.

2

De apostelen als buffer en toekomstige leiders

De discipelen hadden de macht gekregen om demonen uit te drijven en zieken te genezen, zodat niet iedereen die genezing nodig had naar Hem behoefde te komen. We lezen over een geval waarin ze een door een demon bezeten jongen bij Zijn discipelen brachten. Bij die gelegenheid konden ze hem niet genezen, maar toch kwamen mensen die anders naar Jezus zouden zijn gekomen daadwerkelijk naar Zijn discipelen. Soms kwamen mensen naar de discipelen en stelden hun vragen over hun Meester: 'Waarom doet Hij dit? Waarom doet Hij dat?'

Omdat de menigte zich om Jezus heen verdrong en Hij misschien door de menigten werd overweldigd, was dit een goed moment om een aantal mannen om Zich heen te verzamelen die Hem trouw zouden zijn. In zekere zin zouden zij als buffer kunnen

dienen tussen Hem en de menigten. Als ze al niet als een menselijk schild dienden, konden ze in elk geval soms mensen opvangen die naar Hem toe wilden komen.

We zien dat de discipelen dit soms als hun taak beschouwden, en soms deden ze dat ten onrechte. Dat gebeurde bijvoorbeeld toen mensen hun kinderen bij Jezus brachten om hen te laten zegenen. De discipelen zeiden: 'Nee, dat kunnen jullie hier niet doen.' Ze probeerden Jezus tegen zo'n soort verstoring te beschermen. Bij die gelegenheid zei Jezus echter dat de discipelen het verkeerd zagen en dat ze die kinderen bij Hem moesten laten brengen. Maar het feit dat de discipelen dachten dat ze dit bij die gelegenheid konden doen, kan erop wijzen dat dit het soort taak was dat ze vaker verrichtten. Als ze dachten dat Jezus te zeer door mensen werd verdrongen of te veel werd overweldigd, zorgde hun aanwezigheid er mede voor dat er zo'n buffer ontstond.

Maar dat is niet werkelijk de reden waarom Hij hen uitkoos. Het kan een bijkomend voordeel zijn geweest van het feit dat Hij hen had uitgekozen. Hij koos hen uit om hen op te leiden, hen eropuit te sturen en hun macht te geven. In zekere zin zouden zij slechts enkele jaren later Zijn plaats innemen als de zichtbare leiders van de gemeente. Aangezien Jezus waarschijnlijk al minstens een jaar met Zijn bediening bezig was voordat Hij hen uitkoos, zouden we kunnen zeggen dat ze vermoedelijk twee jaar werden opgeleid, of misschien tweeënhalf jaar voordat hun opleiding als voltooid moest worden beschouwd. Daarom begint Hij er op dit punt mee, en Hij zal een groot deel van de tijd waarin Hij onderwijs geeft, besteden aan privéonderwijs aan hen. In hoofdstuk 4 zullen we zien dat Hij de menigten onderwijst in gelijkenissen, maar de discipelen privéonderwijs geeft. Hij legt hun de gelijkenissen privé uit. Zelfs na Zijn opstanding kwam Hij op de dag van Zijn opstanding in de bovenzaal privé met Zijn apostelen bijeen.

Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen.

LUKAS 24:45

Ze kregen een bijzondere behandeling. Ze hadden bijzondere voorrechten, omdat ze bijzondere verantwoordelijkheden hadden.

3

Door de menigte geen tijd om te eten

We komen nu bij vers 20, dat ook verder benadrukt welke gevolgen de menigten die naar Jezus toe kwamen voor Hem hadden. Er staat:

En zij kwamen thuis; en er kwam opnieuw een menigte bijeen, zodat zij zelfs geen brood konden eten.

MARKUS 3:20

Dat wil zeggen: Jezus en Zijn discipelen hadden geen tijd om te eten. De menigte bleef maar dingen van hen vragen: „Raak me aan, ik ben ziek”, „Drijf de demon uit mijn kind”, of wat dan ook. Er was zoveel werk te doen dat Jezus geen tijd had om even te pauzeren om te eten.

Dat is niet ongewoon voor iemand die het druk heeft, ook bij ander werk. Veel mensen hebben het zo druk met hun werk dat het al middag is voordat ze iets hebben gegeten. Misschien is het al avond voordat ze iets hebben gegeten. Ze hebben er eenvoudigweg geen tijd voor. Ze beseffen niet eens dat ze niet eten.

Weet je nog dat Jezus en Zijn discipelen in Johannes, hoofdstuk 4, bij Sichar in Samaria kwamen? De discipelen gingen de stad in om eten voor de groep te halen. Jezus raakte in gesprek met de vrouw bij de bron. Toen de discipelen met het eten terugkwamen, zei Hij:

Jezus zei tegen hen: Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Hem Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng.

JOHANNES 4:34

Soms ga je zo op in de bediening, of in ander werk, dat eten wel het laatste is waar je aan denkt. Jezus had het hier zo druk dat Hij geen brood kon eten, en daarom staat er in vers 21:

En toen Zijn verwanten dat hoorden, gingen zij eropuit om Hem tegen te houden, want zij zeiden: Hij is buiten Zichzelf.

MARKUS 3:21

4

Jezus' familie wil ingrijpen

Wie waren die „His own people” — ‘Zijn eigen mensen’ — zoals de gebruikte Engelse vertaling luidt? De HSV vertaalt dit specifieker met ‘Zijn verwanten’. Sommigen zouden zeggen dat het eenvoudigweg de mensen uit Nazareth waren, Zijn woonplaats. Maar waarom zou het hun iets kunnen schelen? Waarom zouden ze eropuit gaan om Hem vast te grijpen? Ze waren Hem niet toegewijd. Ze hadden er geen persoonlijk belang bij dat het goed met Hem ging.

Ik geloof dat de King Jamesvertaling iets zegt als „Zijn eigen familie” of „Zijn eigen verwanten”, hoewel „mensen” algemener is en dat het woord is dat wordt gebruikt. Niettemin waren het blijkbaar Zijn verwanten, want kort daarna lezen we in vers 31:

Nu kwamen dan Zijn broers en Zijn moeder; en terwijl zij buiten stonden, stuurden zij iemand naar Hem toe om Hem te roepen.

MARKUS 3:31

We zullen zien dat Hij hen niet te woord wil staan, wat nogal onbeleefd lijkt tegenover Zijn eigen moeder en Zijn eigen broers. Maar ik geloof dat Hij hen niet te woord wilde staan omdat ze niets goeds van plan waren. Zij waren Zijn eigen mensen die in vers 21 worden genoemd. Zij dachten dat Hij niet goed voor Zichzelf zorgde, niet helder nadacht, geobsedeerd was en buiten Zichzelf was. Hij had wat rust en ontspanning nodig.

Ongetwijfeld waren het Zijn broers die dit bij Zijn moeder ter sprake brachten. Maar het is niet moeilijk om een beroep te doen op de bezorgdheid van een moeder als haar zoon niet eet. Hij kreeg gewoon niet genoeg slaap of genoeg eten. Ze was een Joodse moeder, ongetwijfeld van het type dat zich overal erg mee bemoeit. Misschien is dat gewoon iets moederlijks en niet noodzakelijk iets slechts. Maar ze besloot kennelijk dat het goed zou zijn om Jezus een tijdje uit de roulatie te halen, Hem wat rust te geven, Hem een paar goede maaltijden te laten eten en Hem wat kippensoep te geven. Dan zou Hij snel weer beter zijn. Maar wanneer ze samen met de broers komt opdagen, weet Jezus waarom ze daar zijn. Hij wil niet eens met hen praten, omdat ze er om de verkeerde redenen zijn.

De andere synoptische evangeliën vermelden ook het verhaal waarin de moeder en de broers komen en Jezus niet bereid is hen te ontvangen. Maar alleen Markus vertelt ons dit andere gedeelte in vers 21: Zijn eigen familieleden hadden besloten dat ze voor Zijn eigen bestwil moesten ingrijpen, omdat Hij irrationeel en obsessief bezig was. Hij was buiten Zichzelf, zoals zij zeiden.

5

Schriftgeleerden beschuldigen Jezus

Naast hen had Hij nog andere critici. Er waren schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen. Zij waren niet bezorgd om Hem. Ze waren zelfs niet bezorgd om de waarheid. Ze maakten zich maar om één ding druk, en dat was Hem in diskrediet brengen.

Dit specifieke verhaal in vers 22 staat ook in Mattheüs 12. Er staat:

En de schriftgeleerden die uit Jeruzalem gekomen waren, zeiden: Hij heeft Beëlzebul, en: Door de aanvoerder van de demonen drijft Hij de demonen uit.

MARKUS 3:22

In Mattheüs 12 staat dat deze beschuldiging werd geuit toen Jezus zojuist een demon had uitgedreven. Het ging om een opmerkelijk geval waarin een demon een man blind en stom had gemaakt. Toen de demon was uitgedreven, zag de blinde en sprak de stomme. Het was een heel opmerkelijk geval.

Als gevolg daarvan, zo vertelt Mattheüs ons, zeiden de mensen:

En heel de menigte was buiten zichzelf en zei: Is dit niet de Zoon van David?

MATTHEÛS 12:23

Daarmee bedoelden ze de Messias. Er staat dat de schriftgeleerden en Farizeeën dit hoorden en er zeer ontstemd over waren dat de mensen dat zeiden. Dat ontlokte hun deze opmerking:

Nee, Hij drijft de demonen uit door de macht van Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen.

MATTHEÛS 12:24

6

De betekenis en achtergrond van Beëlzebul

Beelzebub is een nogal vreemd woord. In het Grieks is het, denk ik, Beelzebul, maar de naam heeft twee vormen. Hij komt uit het Oude Testament: Beelzebub. Baäl verwijst hier naar de god Baäl en heeft de etymologische betekenis van heer. Beelzebul is de term die de aanbidders van deze god in het Oude Testament gebruikten. Het betekent Vorst Baäl, Baäl de god. Vorst Baäl is wat Beelzebul betekent.

Toen de Joden in het Oude Testament God echter weer trouw waren geworden, verachtten ze dit heidendom en deze aanduiding van de godheid als Vorst Baäl. Daarom maakten ze er een iets andere woordspeling van. In plaats van Baalzebul noemden ze hem Beelzebub, wat Heer van de Vliegen betekent. De HSV gebruikt de naamvorm 'Beëlzebul'; de spreker bespreekt hier de vorm 'Beelzebub' uit de gebruikte Engelse vertaling. Dat is duidelijk een minachtende benaming voor hem. De Joden

waren deze godheid van de heidenen de Heer van de Vliegen gaan noemen. Dat is wat Beelzebub betekent: Heer van de Vliegen. Toch was de echte naam die de werkelijke aanbidders van die god gebruikten Beelzebul, wat Vorst Baäl betekent.

Ik geloof dat er in de Griekse tekst van Markus Beelzebul staat, maar de King James en de New King James geven het weer als Beelzebub. De schriftgeleerden noemden Beelzebub de vorst, of de heerser, van de demonen. Beelzebul was werkelijk een godheid van de heidenen, maar de Schriften leren duidelijk dat de heidense godheden demonisch zijn. In Deuteronomium zei Mozes dat zij demonen aanbidden. Zelfs in 1 Korinthe 10:20 zegt Paulus dat de dingen die de heidenen aanbidden, de dingen die zij offeren, aan demonen worden geofferd en niet aan God.

De Joden erkenden dat achter de goden van de heidenen demonische inspiratie schuilging. Het was niet zo dat de afgodsbeelden zelf enige macht hadden, en Paulus maakt dat in 1 Korinthe ook duidelijk. Hij zei dat een afgodsbeeld helemaal niets is. Er is niets opmerkelijks aan het beeld. Maar de aanbidding van afgodsbeelden is een demonisch geïnspireerde aanbidding. De demonen gebruiken afgoderij om mensen onder demonische invloed te brengen. Daarom zagen de Joden de namen van de godheden als de namen van de demonen die werkelijk achter de godheid zaten, met inbegrip van Beelzebul.

In het Joodse spraakgebruik waren de rabbijnen over die godheid, Beelzebul, gaan spreken als de vorst van de demonen, of de heerser van de demonen. In zekere zin noemden ze hem de heer van de vliegen en de heer van de demonen. Daarmee worden de demonen met vliegen gelijkgesteld: verachtelijke, smerige, weerzinwekkende, vuile schepselen.

7

Wonderen door satanische macht

Ze zeggen dat Jezus met deze Beelzebub samenspanst. Dat was niet erg verstandig om te zeggen, en Jezus wees daar onmiddellijk op. Hij wees op de onzin van die bewering, maar ze moesten duidelijk wanhopig een verklaring vinden voor iets wat onmiskenbaar bovennatuurlijk was. Er bestaan tenslotte ook bovennatuurlijke dingen

die niet van God komen. De duivel kan tekenen en wonderen doen. Ik weet niet hoeveel hij er werkelijk doet, maar we weten dat hij het kan. In 2 Thessalonicenzen zegt de Schrift ons dat uitdrukkelijk. In 2 Thessalonicenzen 2:9 staat over de mens van de wetteloosheid:

hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is,
met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen,

2 THESSALONICENZEN 2:9

Er worden dus tekenen en misleidende wonderen gedaan door de macht van satan. Niet door bedrog, niet door de vingervlugheid van een toneelgoochelaar, maar door werkelijke demonische macht. Omdat dit algemeen bekend was, wisten de Joden dat er satanische macht, demonische macht bestond. Ze hadden gezien hoe door demonen bezeten mensen bovennatuurlijke dingen deden, zoals ketenen verbreken en dergelijke.

Daarom zeiden ze: Jezus doet bovennatuurlijke dingen, maar we kunnen niet erkennen dat dit werken van God zijn. We hebben maar één andere mogelijkheid. Misschien hadden we, voordat we zoveel hadden gezien, kunnen zeggen dat het bedrog was. Maar er gebeuren te veel dingen vlak voor onze ogen. Het is duidelijk wonderbaarlijk. We moeten er dus een verklaring voor geven waarbij het niet van God komt, en daarom is de enige mogelijkheid dat het door de duivel gebeurt.

Hoewel het niet erg logisch is dat ze dit over Jezus' werken zeggen, drijft hun wanhoop hen werkelijk tot dat punt: ze proberen Hem koste wat het kost in diskrediet te brengen, tegen al het bewijs in. Dus riep Hij hen bij Zich en zei in gelijkenissen tegen hen:

8

Een verdeeld rijk kan niet standhouden

En Hij riep hen bij Zich en zei tegen hen in gelijkenissen: Hoe kan de satan de satan uitdrijven? En als een koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, kan dat koninkrijk niet standhouden. En als een huis tegen zichzelf verdeeld is, kan dat huis niet standhouden. En als de satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan hij niet standhouden, maar is dat zijn einde.

MARKUS 3:23-26

Dit is een retorisch middel. Jezus gebruikte in Zijn argumentatie veel bekende en herkenbare retorische middelen. Dit heet *reductio ad absurdum*, wat betekent: tot absurditeit herleid. Jezus doet dat hier, en debaters doen dat soms op een geldige manier. Je laat daarmee zien dat het absurd wordt als je serieus neemt wat je tegenstander heeft gezegd en het doortrekt tot de logische conclusie. Op het eerste gezicht klinkt het misschien niet absurd. Maar als je nadenkt over wat het inhoudt en die gevolgtrekking consequent toepast, kom je bij een absurditeit uit. Namelijk: als Ik demonen uitdrijf door de macht van demonen, klinkt dat op het eerste gezicht misschien als één mogelijke verklaring. Maar als je erover nadenkt, is het eigenlijk niet logisch. satan moet wel heel dom zijn als hij zichzelf tegenwerkt, want ieder koninkrijk of huis dat tegen zichzelf verdeeld is, roept zijn eigen ondergang over zich af. Het zal ten val komen. Waarom zou satan zoiets doen? Waarom zou je denken dat dit de beste verklaring is voor wat hier gebeurt?

Hij zegt: 'Laat Mij je een andere verklaring geven die logischer is.' Vers 27:

9

Jezus bindt en berooft de sterke man

Niemand kan het huis van een sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke bindt; en dan kan hij zijn huis leegroven.

MARKUS 3:27

Sommige geleerden zeggen dat de naam Beëlzebul niet met ‘vorst Baäl’ vertaald moet worden, maar met ‘heer van het huis’. Blijkbaar laat de etymologie van het woord dat toe. Bedenk dat in het Hebreeuws vaak de klinkers ontbreken. Daardoor kunnen woorden in sommige gevallen enigszins verschillend worden vertaald. Er zijn geleerden die zeggen dat Beëlzebul ‘heer van het huis’ betekent. Als de Joden die term zo opvatten, dan zou Jezus’ uitspraak over het binnengaan van het huis van een sterke man natuurlijk rechtstreeks verband houden met de betekenis van Beëlzebul.

Jullie zeggen dat Ik handel door de macht van de heer van het huis. In werkelijkheid plunder Ik het huis van die man. Ik plunder het huis van de sterke man. Ik heb de heer van het huis gebonden en Ik plunder zijn bezittingen. Dit plunderen is zichtbaar in het uitdrijven van demonen.

Voordat Jezus het huis binnenging, dat wil zeggen, de wereld binnenkwam, had satan de wereld volledig in zijn macht. Er was werkelijk niemand die hem doeltreffend kon weerstaan. Er was geen macht die aan de zijne gelijk was. Zijn misleiding was universeel en hij kon mensen aan zich gebonden houden. Bezetenheid door demonen zou bij uitstek het voorbeeld zijn van iemand die door de duivel gebonden wordt gehouden.

Natuurlijk zijn zelfs mensen die niet door demonen bezeten zijn, maar die niet behouden zijn, gebonden aan de duivel. Misschien is het niet die specifieke vorm van gebondenheid die we bij bezetenheid door demonen zien, maar tot op zekere hoogte is het gebondenheid van het verstand, gebondenheid van de wil, enzovoort. Bezetenheid door demonen is eenvoudigweg het zichtbaarste voorbeeld van iemand die volledig aan de duivel gebonden is.

Door iemand van demonen te bevrijden, zegt Jezus: ‘Zie je, Ik bevrijd mensen uit de gebondenheid aan satan. Dit is daar een aanschouwelijk voorbeeld van, maar dit is ook wat Ik op grotere schaal doe. Wat Ik doe, is niet handelen namens Beëlzebul, de heer van het huis. Ik handel tegen Beëlzebul, de heer van het huis. Sterker nog, Ik doe dat op zo’n manier dat Ik daar helemaal niet toe in staat zou zijn, tenzij Ik, zoals jullie nu zouden moeten afleiden, de heer van het huis heb gebonden. Ik ben het huis van de sterke man binnengekomen, Ik heb hem gebonden en Ik plunder het.’

Een mens kan de duivel, zo’n sterke man, niet aandoen wat Ik doe, tenzij hij hem eerst op de een of andere manier heeft uitgeschakeld. Jezus zegt: ‘Dat heb Ik gedaan. Ik handel niet door zijn macht. Ik handel omdat Ik zijn macht heb vernietigd. Ik heb hem machteloos gemaakt. Daarom moeten jullie een andere verklaring vinden voor de macht die door Mij heen werkt.’

10

Satan en zijn demonische organisatie

Ik wil erop wijzen dat Jezus ons hier een goed voorbeeld geeft waar we aandacht aan moeten schenken. Hij gebruikt het woord satan, hoewel we weten dat satan een individuele geestelijke persoonlijkheid is. Hij gebruikt het woord satan hier in ruimere zin wanneer Hij zegt:

Met „Als satan tegen zichzelf in opstand is gekomen” verwijst Hij naar hun beschuldiging dat demonen door de macht van Beëlzebub worden uitgedreven. Door te zeggen dat dit satan is die tegen satan opstaat, zegt Hij: ‘De Beëlzebub over wie jullie spreken, is satan. De demonen tegen wie hij volgens jullie is opgestaan, zijn eveneens satan. Het is satan tegen zichzelf.’

We zien hier dat Jezus het woord satan in een wat ruimere betekenis gebruikt, naast de individuele persoon die hij is. We zouden kunnen zeggen dat het zijn organisatie is. Wat zijn organisatie doet, doet hij. Ik vergelijk het meestal met de manier waarop we zeggen dat George W. Bush Irak binnenviel en Saddam Hussein gevangennam. George W. Bush deed dit niet persoonlijk. Het Amerikaanse leger en de mariniers deden die dingen, maar zij stonden onder het bevel van George Bush. Hij gaf hun de bevelen. Zij

onderwierpen zich aan hem. Zij waren zijn organisatie. Daarom zou men gewoonlijk zeggen dat George W. Bush Irak binnenviel en Saddam Hussein gevangennam, hoewel degenen die onder zijn gezag handelden dat deden.

Zo is het hier ook. Je kunt terecht zeggen dat satan door de demonen handelt. Zij zijn zijn organisatie. Daarom kan iemand die zegt: 'Satan heeft mij verzocht,' de waarheid spreken, ook al is het technisch gezien misschien niet zo dat de duivel zelf naar die persoon toe is gekomen. Waarschijnlijker is het dat een van zijn handlangers is gekomen. Maar het is niet verkeerd om daarover te spreken als het werk van satan, of als iets wat satan doet, omdat het deel uitmaakt van zijn organisatie.

11

De lastering tegen de Heilige Geest

Vers 28:

Voorwaar, Ik zeg u dat alle zonden de mensenkinderen vergeven zullen worden, en de lasteringen die zij ook maar uitgesproken zullen hebben; maar wie gelasterd zal hebben tegen de Heilige Geest, die heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar is schuldig en verdient het eeuwige oordeel.

MARKUS 3:28-29

Omdat zij zeiden:

Want zij zeiden: Hij heeft een onreine geest.

MARKUS 3:30

Dat wil zeggen, Markus vertelt ons dat Jezus bij deze gelegenheid deze waarschuwing voor godslastering tegen de Heilige Geest gaf omdat zij deze woorden over Hem hadden gezegd. Betekent dit dat Hij zegt dat zij nu godslastering tegen de Heilige Geest hebben gepleegd?

Of is het feit dat ze het gezegd hebben de reden waarom Hij hen wil waarschuwen dat ze een neiging vertonen waardoor ze gevaarlijk dicht bij het lasteren van de Heilige Geest komen? Hij waarschuwt hen duidelijk: ga niet zo ver. Het is moeilijk te zeggen. Hij doet deze uitspraak over het lasteren van de Heilige Geest omdat ze zeiden dat Hij demonen uitdreef door Beëlzebub. Maar dat betekent niet dat Hij zegt dat ze die grens al zijn overgegaan. Wat ze doen is echter zo oneerlijk, zo slecht en zo afwijzend tegenover de waarheid, dat het óf datgene is wat Hij het lasteren van de Heilige Geest noemt, óf daar gevaarlijk dicht bij komt.

En dus moeten we ons afvragen: waar heeft Hij het daar over? Wat betekent het om de Heilige Geest te lasteren? Hij stelt het voor als een zonde die losstaat van alle andere. Hij zegt:

Alle zonden van de mensen worden vergeven, en ook alle godslasteringen die ze uiten.

12

Waarom bezorgde mensen niet schuldig zijn

Dat zijn ze dus allemaal, op één na. Dit vers heeft veel mensen echt verontrust, omdat er veel christenen zijn die in hun verleden, voordat ze christen waren, zeer oneerbiedige dingen over God hebben gezegd, zelfs over de Heilige Geest. Ze maken zich zorgen: ‘Heb ik de Heilige Geest gelasterd?’ Of misschien bestaat godslastering tegen de Geest niet zozeer uit het zeggen van bepaalde woorden, maar is het een bepaalde houding of handeling. Misschien ben ik daar schuldig aan. Als iemand vermoedde dat hij de Heilige Geest had gelasterd en deze verzen las, zou dat uiteraard heel beangstigend zijn. Hij zou dan behoren tot die groep mensen die nooit vergeving zullen ontvangen.

Ik denk echter niet dat dit voor wie dan ook echt een terechte zorg is. Ik denk dat het een goede waarschuwing is dat het gevaarlijk is om dit te doen. Maar tegen iedereen die zich hierover zorgen maakt, zou ik zeggen dat hij de Heilige Geest niet heeft gelasterd. Iedereen die zich zorgen maakt over zijn ziel, is niet volledig door satan misleid en wordt nog steeds door de Heilige Geest overtuigd. De Heilige Geest zou niet

mensen blijven overtuigen die niet in staat zijn zich te bekeren of geen vergeving zouden kunnen ontvangen. De Heilige Geest is er niet om mensen te plagen of te kwellen. Hij is er om mensen tot Christus te brengen.

Als Hij iemand ervan overtuigt dat hij dicht bij Christus moet zijn, dat hij voor Christus moet leven, dat Christus God is en dat hij zich aan Hem moet onderwerpen, en als dat is wat diegene wil doen, dan is het heel duidelijk dat hij nooit iets heeft gedaan waardoor hij niet langer vergeving zou kunnen ontvangen. Anders zou de Heilige Geest hem opgeven. Hij zou geen moeite meer voor hem doen. Zo iemand zou geestelijk helemaal niets voelen. Hij zou overgegeven zijn aan een verwerpelijk denken. Hij zou in deze zaak totaal geen besef van goed en kwaad hebben.

Er zijn mensen die in die toestand verkeren. Er zijn mensen van wie Paulus zegt dat ze zijn overgegeven aan een verwerpelijk denken. Je herkent hen eraan dat ze allerlei slechte daden verrichten en daar totaal niet bij stilstaan. Bij hen is geen geweten meer en geen overtuiging van zonde. De Heilige Geest heeft hen opgegeven. Als jij ergens van overtuigd wordt, heeft God jou niet opgegeven. Het beangstigendste wat God kan doen, is de zondaar opgeven en zeggen: 'Goed, Ik ga niet eens meer proberen je tot inkeer te brengen. Ik ga je niet eens meer overtuigen.' Wanneer die zondaar op het punt komt dat hij geen enkele overtuiging of bezorgdheid over zijn ziel voelt, verkeert hij in een gevaarlijker toestand dan in welke andere toestand ook.

Ik geloof dat als iemand schuldig was aan deze zonde waar Jezus over spreekt, diegene helemaal geen overtuiging zou voelen, geen belangstelling voor geestelijke zaken zou hebben en geen verlangen zou hebben om christen te zijn. Daarom heeft iedereen die zich daar echt zorgen over maakt, juist doordat hij zich er zorgen over maakt, bewijs dat hij niet tot die groep behoort.

13

Wat lastering tegen de Geest kan betekenen

Maar daarmee is de vraag die ons allemaal bezighoudt nog niet beantwoord: wat betekent het om de Heilige Geest te lasteren? In de versie van Mattheüs wordt het zelfs iets uitdrukkelijker gezegd. Jezus gaat in Mattheüs 12 iets meer in detail. Het is de

parallele passage, bij dezelfde gelegenheid, op hetzelfde moment waarop de Farizeeën hadden gezegd dat Hij demonen uitdreef door Beëlzebub. Maar in Mattheüs 12, vers 31 en 32, zegt Hij:

Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering tegen de Geest zal de mensen niet vergeven worden.

MATTHEÛS 12:31

Dan zegt Hij in vers 32:

En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende.

MATTHEÛS 12:32

Dit gedeelte staat niet in Markus.

Hij spreekt over het uitspreken van een woord tegen de Heilige Geest en het uitspreken van een woord tegen de Zoon des mensen. Wat betekent dit? Er zijn allerlei opvattingen naar voren gebracht, omdat het antwoord niet voor de hand ligt. Een van die opvattingen is dat je het rechtstreeks uit de context moet afleiden en moet zeggen dat Jezus rechtstreeks spreekt over wat de Farizeeën hebben gedaan. Markus vertelt ons dat dit onderwijs over de godslastering tegen de Geest wordt gegeven omdat de Farizeeën zeiden dat Hij demonen uitdreef door Beëlzebub. Deze mensen opperen dus dat dit is wat godslastering tegen de Geest inhoudt. De Farizeeën hadden het inderdaad gedaan.

Ze hadden het werk van de Heilige Geest door Christus het werk van de duivel genoemd, en dat is de ultieme godslastering: de Heilige Geest als satan beschouwen, zeggen dat de Heilige Geest satan is. Dit is de godslastering van de Heilige Geest, zeggen zij. Dat is een redelijke suggestie. Niet alles eraan is echter probleemloos.

14

Onwetendheid is geen onvergeeflijke zonde

Als we bijvoorbeeld zeggen dat godslastering van de Heilige Geest inhoudt dat je aan de duivel toeschrijft wat in werkelijkheid het werk van de Heilige Geest is, dan komt het mij voor dat sommige goede mensen dat per ongeluk zouden kunnen doen, zonder enige kwade bedoeling. Neem bijvoorbeeld het verschijnsel van het spreken in tongen. Velen van ons geloven dat het spreken in tongen een legitieme gave van de Heilige Geest is, dat het Bijbels is, enzovoort. Sommigen spreken inderdaad in tongen. Er zijn christenen die niet geloven dat het een legitieme gave van de Geest is en die geneigd zouden zijn te zeggen dat het demonisch is. Natuurlijk is er een middengroep van mensen die gewoon zegt dat het niet van de Geest en ook niet van de duivel komt. Volgens hen komt het gewoon uit de mensen zelf voort. Maar er zijn werkelijk mensen die ervan overtuigd zijn dat het spreken in tongen in deze tijd demonisch is.

Naar mijn mening vergissen die mensen zich behoorlijk, en ik denk niet dat ze een goede Bijbelse grond voor hun overtuiging hebben. Maar zij denken ongetwijfeld dat ze die wel hebben. Het kan zijn — ik ga daar niet over oordelen — maar het kan zijn dat ze in zo'n geval aan de duivel toeschrijven wat werkelijk het werk van de Heilige Geest is. Maar lasteren zij dan werkelijk de Heilige Geest? Het zou een vreemd beleid van God zijn om te zeggen: 'Ik zal moordenaars, verkrachters en oorlogsmisdadigers enzovoort vergeven als zij zich bekeren. Maar als je ooit zegt dat het spreken in tongen van de duivel komt, zal Ik je nooit vergeven, zelfs niet als je je bekeert.'

Natuurlijk zou iemand die zulke dingen zegt zich kunnen bekeren; zo iemand zou van gedachten kunnen veranderen. Maar om dan te zeggen: 'Sorry, je bekering is niet aanvaardbaar, omdat je de Heilige Geest hebt gelasterd,' dat lijkt mij gewoon niet in overeenstemming met het karakter van God, vooral niet als die mensen die uitspraak in onschuld of onwetendheid hebben gedaan. Het lijkt mij dat er iets zeer kwaadaardigs moet zijn in het hart van mensen die iets doen wat onvergeeflijk is.

15

De gezindheid achter de woorden

Daarom zou ik zeggen dat toen de Farizeeën zeiden dat Hij demonen uitdreef door Beëlzebub, dit een uiting was van iets geestelijks in hen. Dat geestelijke in hen kan godslastering van de Heilige Geest zijn geweest, of gaf op zijn minst aan dat zij niet ver verwijderd waren van het begaan van zo'n godslastering. Die godslastering zou echter een zaak van het hart zijn, niet iets wat je per ongeluk uit je mond laat glippen.

Mensen zeggen vaak verkeerde dingen, maar doen dat uit onwetendheid. Paulus zegt:

God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren,

HANDELINGEN 17:30

Wij hebben allemaal dingen gezegd waar we het nu niet meer mee eens zijn, zelfs als christenen. We hebben bepaalde dingen voor waar gehouden. Ik denk dus gewoon niet dat God iemand zal aanpakken vanwege een toevallige combinatie van woorden die uit zijn mond glipt en waarvan hij denkt dat die waar is, terwijl hij in zijn hart niet vastbesloten is een vijand van God te zijn. Zo iemand denkt dat hij aan Gods kant staat.

De Farizeeën hebben misschien gedacht dat zij aan Gods kant stonden, maar ze hadden geen enkel excuus om te zeggen dat Jezus door Beëlzebub handelde. Hij deed precies de dingen waarvan de profeten hadden gezegd dat ze in het messiaanse tijdperk zouden gebeuren. Het waren ook dingen van het soort dat in het verleden alleen ware profeten van God hadden gedaan, en allemaal dingen die God zou goedkeuren. Deze dingen hadden geen zondige, kwaadaardige of occulte kanten. Alles wees erop dat het de werken van God waren, en er was geen enkele reden om te ontkennen dat ze dat waren. Tenzij je simpelweg had besloten dat je daar niet voor open zou staan. Tenzij je gewoon had besloten: 'Zelfs als het een werk van God is, zal ik het niet als zodanig aanvaarden. Ik ben zelfs bereid het risico te nemen om te zeggen dat het de duivel is. Ik

zal zeggen dat het de duivel is, ook al zouden het inderdaad de werken van God kunnen zijn. Ik weet niet of dat zo is of niet. Eigenlijk denk ik zelfs dat het misschien zo is, maar ik sta daar niet voor open.'

Deze mensen zondigden tegen het licht dat zij zelf hadden. Ik geloof niet dat mensen per ongeluk de Heilige Geest lasteren. Ik denk niet dat mensen per ongeluk iets doen en er later achter komen: 'Dat was nu precies dat ene wat God nooit zal vergeven.' Het gaat om het hart.

16

Vergeving en onomkeerbare verharding

Kijk, de Bijbel zegt:

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

1 JOHANNES 1:9

De Bijbel zegt:

Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

1 JOHANNES 1:7

Die verzen zijn Eerste Johannes, hoofdstuk 1, vers 9 en Eerste Johannes, hoofdstuk 1, vers 7. Johannes lijkt niets te weten van zonden waarvan het bloed van Jezus je niet kan reinigen, maar je moet ze wel belijden; je moet je ervan bekeren.

Als iemand op een punt komt waarop hij zich niet meer wil bekeren, of zich misschien zelfs niet meer kan bekeren, dan kan hij geen vergeving ontvangen. Ik geloof dat de godslastering van de Heilige Geest, wat die ook precies is, inhoudt dat je op het punt

komt waarop je niet meer tot bekering kunt komen, of dat je iets doet waaruit blijkt dat je op dat punt bent gekomen. Je bent dan zozeer een vijand van de waarheid dat er geen greintje eerlijkheid meer in je ziel over is, zelfs niet genoeg om ooit de waarheid te erkennen. Je bent zo toegewijd aan een leugen, zo toegewijd aan je eigen belangen, dat de waarheid nooit meer tot je zou kunnen doordringen. Als de waarheid nooit meer tot je kan doordringen, zul je je nooit bekeren. En als je je nooit zult bekeren, zul je ook nooit vergeving ontvangen.

Dat de toestand die Jezus beschrijft een toestand van het hart moet zijn, volgt noodzakelijkerwijs uit wat Jezus in het algemeen leert over wat God in mensen zoekt. Hij zal je niet voor eeuwig veroordelen omdat je per ongeluk iets verkeerd hebt gezegd. Maar als je het zei omdat wat er in je hart is, slecht is, en omdat je de waarheid niet liefhebt en nooit zult liefhebben, en je je eenvoudigweg tegen de waarheid hebt gekeerd, wat staat er dan in Tweede Thessalonicenzen?

en met allerlei misleiding van de ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden. En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven,

2 THESSALONICENZEN 2:10-11

Daar gaat het om. Je onderdrukt de waarheid omdat je de waarheid niet liefhebt. Dan zegt God: 'Goed, Ik zal ervoor zorgen dat je de waarheid nooit gelooft. Ik zal je een leugen sturen.' Dat is je oordeel omdat je de waarheid haat.

We zien hetzelfde in Romeinen, hoofdstuk 1, vers 18. Daar staat:

Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

ROMEINEN 1:18

Deze mensen, die de waarheid onderdrukken, geeft Hij uiteindelijk over aan een verwerpelijk denken dat niet in staat is goed van kwaad te onderscheiden. Ze worden overgegeven aan misleiding. Ze worden overgegeven aan een toestand waarin het voor hen onmogelijk is de waarheid te herkennen of dat zelfs maar te willen. Ze hebben in hun hart de keuze gemaakt zich volledig tegenover God te verharden.

Als iemand in zijn hart op dat punt komt, zal hij nooit behouden worden. Niet omdat God zijn bekering zou afwijzen als hij zich zou kunnen bekeren, maar omdat hij het niet kan. Zijn hart is niet ontvankelijk voor bekering.

17

Woorden als vrucht van het hart

Je kunt in Mattheüs 12, dat op dit onderwerp verder ingaat dan Markus, zien dat Jezus vervolgens het volgende uitlegt. Mattheüs, hoofdstuk 12, vers 33:

Stel dat de boom goed is, dan is ook zijn vrucht goed; of dat de boom slecht is, dan is ook zijn vrucht slecht. Want aan de vrucht wordt de boom gekend.

MATTHEÛS 12:33

Daar heeft Hij het over. Wanneer je een woord tegen de Zoon des mensen spreekt of een woord tegen de Heilige Geest spreekt, gaat het niet zozeer alleen om de woorden die eruit komen. Het gaat erom wat die woorden onthullen over wat er in je hart is. Niet elk woord dat uit je mond komt, onthult werkelijk wat er in je hart is. Ik weet dat Jezus zei:

Adderengebroed! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

MATTHEÛS 12:34

en even later in diezelfde passage, in vers 36, zegt Hij:

Maar Ik zeg u dat de mensen van elk nutteloos woord dat zij zullen spreken, rekenschap moeten geven op de dag van het oordeel.

MATTHEÛS 12:36

De gebruikte Engelse vertaling spreekt hier van een ‘idle word’, wat de spreker uitlegt als een achteloos woord; de HSV heeft ‘elk nutteloos woord’. Je achteloze woorden onthullen wat er in je hart is. Met zorgvuldig gekozen woorden kun je verbergen wat er in je hart is, en Spreuken maakt dat duidelijk.

De hebzuchtige man, de vrek, kan je uitnodigen om bij hem thuis te komen eten. Hij kan zich gul voordoen. Hij zegt:

Eet en drink, maar er staat dat zijn hart niet met je is. Wat hij in zijn hart is, dat is wat hij werkelijk is. Dat is het beroemde vers dat in het Engels vaak verkeerd wordt aangehaald als: ‘Zoals een mens in zijn hart denkt, zo is hij.’ Die formulering staat zo niet in de HSV.

Het is geen ernstige verkeerde aanhaling, maar het blijft wel een verkeerde aanhaling. Het gaat over een bepaald soort man in een bepaalde situatie. Het is een vrek, een man die niet gul is, maar die jou iets aanbiedt wat een gulle uitnodiging lijkt te zijn. Hij zegt:

Eet en drink, maar Salomo zegt dat zijn hart niet met je is. Hij is een vrek. Je moet weten dat zijn hart niet met je is. Hij is niet gul. Hij heeft zijn eigen agenda. Je moet deze persoon wantrouwen. Neem zijn woorden niet zomaar voor waar aan. Wat er werkelijk in zijn hart omgaat, dat laat zien hoe hij werkelijk is. Niet wat hij zegt, maar wat hij denkt.

Zowel Spreuken als Jezus maken elders, waar Hij over de Farizeeën spreekt, duidelijk dat mensen huichelachtig kunnen zijn. Mensen kunnen dingen zeggen die ze niet menen. Maar die achteloze woorden, die dingen die er op onbewaakte momenten uit glippen, zijn de uitlaatklep voor wat er in het hart is. Als je een slecht hart hebt maar

een goede huichelaar bent, een goede toneelspeler, kun je dingen zeggen waardoor mensen denken dat je een goed mens bent. Maar wanneer mensen je op je onbewaakte momenten zien, zullen de dingen die je zegt onthullen wat er werkelijk in je hart is.

Jezus zegt dus dat je de boom aan zijn vrucht kunt herkennen. Je kunt aan wat er uit de mond voortkomt herkennen wat er in het hart zit. Deze mensen uiten de ongehoorde leugen dat Jezus handelde door de macht van de duivel. Terwijl er geen enkele reden ter wereld is om wat Hij deed aan de duivel toe te schrijven. Die dingen passen niet bij de duivel. En het is zelfs een absurd idee dat de duivel tegen de duivel strijdt. Het is onzinnig. Hij zegt dat dit zo absurd en zo ongegrond is, dat je die opmerking onmogelijk met een eerlijk hart kunt maken. Je verzet je duidelijk tegen de waarheid. Je hebt de waarheid niet lief. Je verzint elk mogelijk excuus om de waarheid in je ongerechtigheid te onderdrukken. Als je dat punt nog niet hebt bereikt, ben je dicht bij het punt waarop je denken verwerpelijk zal zijn. Je zult niet meer van zonde overtuigd worden. Je zult nooit meer in staat zijn je te bekeren. Je zult nooit meer vergeven kunnen worden.

18

Spreeken tegen de Zoon en tegen de Geest

Nu maakt Hij wel dit onderscheid, alleen in Mattheüs en niet in Markus. In Mattheüs 12:32 maakt Hij onderscheid tussen iemand die een woord spreekt tegen de Zoon des mensen en vergeven kan worden, en iemand die een woord spreekt tegen de Heilige Geest en niet vergeven kan worden, niet in dit tijdperk en ook niet in het komende. Waarom wordt dat onderscheid gemaakt? Eerlijk gezegd is dat voor mij altijd verwarrend geweest. Maar ik denk dat ik een mogelijke verklaring kan geven die misschien klopt.

Hij zegt: 'Jullie, die je nu op deze manier tegen Mij uitspreken: Ik ben de Zoon des mensen. Jullie zien Mijn daden zoals Ik die verricht in Mijn mensgeworden hoedanigheid als de Zoon des mensen, en jullie verzetten je tegen Mij. Jullie spreken je tegen Mij uit. Maar weet je wat? Dit is niet jullie laatste kans. Ik zal weggaan en daarna komt het tijdperk van de Heilige Geest. Op dit moment hebben jullie de Zoon des mensen en jullie huidige houding is er een van verzet. Maar wanneer de Heilige Geest

komt en jullie in deze houding van verzet volharden, zal er daarna geen nieuwe kans meer komen. Ik ben in elk geval niet jullie laatste kans. Want jullie zullen zelfs Mij verwerpen en Mij kruisigen, maar jullie kunnen nog steeds behouden worden. Jullie kunnen nog steeds vergeven worden in het volgende tijdperk, wanneer de Heilige Geest na Pinksteren komt.'

Dat gebeurde met veel van die mensen. Veel priesters en Farizeeën werden in het boek Handelingen behouden. Er wordt vermeld dat op de dag van Pinksteren veel mensen tot Christus kwamen tegen wie Petrus had gezegd:

Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die u gekruisigd hebt.

HANDELINGEN 2:36

En het lijkt dus duidelijk dat mensen, toen Jezus hier was, Zijn beweging misschien verkeerd konden begrijpen. Ze konden de fout maken te denken: 'Dit kan niet van God zijn.' Misschien. Ik weet niet zeker waarom ze dat zouden denken. Maar Hij zegt wel: 'Als jullie die fout maken en je tegen de Zoon des mensen uitspreken, betekent dat niet dat jullie kansen voorbij zijn. Over een paar jaar zal er een ander tijdperk aanbreken, het tijdperk van de Heilige Geest. Hij zal dan mensen overtuigen. Hij zal harten overtuigen. En als jullie je daar ook tegen verzetten, is er daarna geen vergeving meer en zijn er daarna geen kansen meer. Het tijdperk van de Heilige Geest is het laatste tijdperk waarin jullie nog enige kans zullen krijgen. En als jullie het dan verwerpen, liggen jullie eruit. Twee missers en jullie liggen eruit.'

En daarom denk ik dat het geval waarin iemand tegen de Zoon des mensen spreekt, er specifiek over gaat dat die tijd niet de enige gelegenheid was die zij zouden krijgen om zich te bekeren. Wanneer Jezus gekruisigd zou worden en de wereld zou verlaten, zou dat niet het einde betekenen van hun kansen om behouden te worden. Maar er zou nog een tijdperk van de Geest komen. En wanneer de Heilige Geest je overtuigt en de Heilige Geest getuigt, en je daar nog steeds op dezelfde manier op reageert, verspil je je laatste kans.

19

De overtuiging door de Heilige Geest

En er is ook een verschil, want we zouden kunnen zeggen: ‘Hoe konden zij Jezus verwerpen? Hij was zo wonderbaarlijk en deed voor hun ogen wonderen.’ Maar we moeten bedenken dat wij niet alleen tot Christus zijn gekomen omdat we de verhalen over Christus hebben gehoord of weten wat Hij heeft gezegd en gedaan. We zijn ook gekomen omdat de Heilige Geest naar ons toe kwam en ons overtuigde.

Jezus zei in Johannes 15 tegen Zijn discipelen in de bovenzaal:

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen.

JOHANNES 15:26

De prediking van de apostelen getuigde van Christus, maar de Heilige Geest getuigt ook van Christus.

Soms voelde ik me ertoe geleid om, wanneer ik getuigde tegen iemand die zich gedroeg alsof hij het niet geloofde, te zeggen: ‘Ik hoef niet met je in discussie te gaan, want je weet dat ik de waarheid vertel. De Heilige Geest getuigt op dit moment namelijk in je hart dat ik de waarheid vertel.’ Dat heb ik meer dan eens gedaan. Nog nooit heeft iemand tegen mij gezegd: ‘Nee, dat doet Hij niet,’ want volgens mij doet Hij dat wel.

Jezus zei:

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen. En u zult ook getuigen, want u bent van het begin af bij Mij.

JOHANNES 15:26-27

En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

JOHANNES 16:8

Dat zou na Pinksteren gebeuren. In zekere zin hadden de mensen die een verkeerd oordeel over Jezus velden de logica werkelijk niet aan hun kant. Maar ze hadden evenmin de innerlijke overtuiging van de Heilige Geest, die hun zei dat ze in Jezus moesten geloven. Ze velden dus gewoon een slecht oordeel, misschien omdat ze een heel slecht hart hadden. Maar zelfs wanneer mensen een slecht hart hebben, kan de Heilige Geest hun hart breken. De Heilige Geest kan hen overtuigen. Ze kunnen gebroken worden en tot Christus komen.

Dus volgens mij zegt Hij dat je op dit moment nog niet zo schuldig bent als je zult zijn wanneer de Heilige Geest komt en je in je hart zegt dat het waar is. Op dit moment kijk je alleen naar uiterlijke dingen, naar de dingen die Ik doe. Je hoort over Mij en ziet wat Ik doe. Je velt een heel slecht oordeel, een heel dom oordeel, en denkt dat het door Beëlzebub gebeurt. Maar als de tijd komt dat je deze dingen nog steeds zegt, terwijl ze ingaan tegen wat de Heilige Geest in de wereld doet en tegen Zijn overtuiging in je hart, dan verzet je je in je hart doelbewust tegen de waarheid. Ik kan het mis hebben, maar daarom denk ik dat dit het onderscheid is dat Jezus hier maakt.

20

Wie Jezus' ware broeders zijn

Laten we teruggaan naar Markus 3, vers 31.

Nu kwamen dan Zijn broers en Zijn moeder; en terwijl zij buiten stonden, stuurden zij iemand naar Hem toe om Hem te roepen.

MARKUS 3:31

Het is duidelijk dat de menigte te groot was, zodat ze lichamelijk niet dicht bij Hem konden komen. Ze stuurden een boodschap door de menigte heen, waarin ze zeiden:

En de menigte zat om Hem heen; en ze zeiden tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers daarbuiten zoeken U.

MARKUS 3:32

En Hij antwoordde hun en zei: Wie is Mijn moeder, of wie zijn Mijn broers? En terwijl Hij rondom Zich keek naar hen die om Hem heen zaten, zei Hij: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders; want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder.

MARKUS 3:33-35

Hieruit kunnen we enkele lessen trekken. Een daarvan is natuurlijk dat een biologische verwantschap met Jezus niet automatisch voorrechten verleent. We zouden kunnen zeggen: „Dat kan waar zijn, maar tegenwoordig is het niet echt heel relevant, want niemand die nu leeft is biologisch verwant aan Jezus. Hij had geen kinderen, en we weten niet meer wie Zijn broers en hun kinderen zijn. Dus wat maakt het uit?”

Maar het is tegenwoordig wel relevant, omdat er mensen zijn die zeggen dat de Joden op zijn minst genealogisch aan Jezus verwant zijn. Niet omdat zij van Hem afstammen, maar omdat Hij en zij van dezelfde stam afstammen, net zoals Zijn broers van dezelfde ouders afstamden als Hij en daarom Zijn broeders waren. Ze stamden in elk geval van een van Zijn twee ouders af. Ze hadden een gemeenschappelijke voorouder. De Joden en Jezus hebben dus gemeenschappelijke voorouders en daarom zijn zij Zijn broeders.

Dit wordt vaak gezegd in verband met het verhaal over de schapen en de bokken, omdat Jezus in dat verhaal in Mattheüs 25 zei:

Wat u voor een van de geringsten van deze Mijn broeders hebt gedaan, hebt u voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

En Hij zegt:

Wat u voor een van deze geringsten niet hebt gedaan, hebt u ook niet voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:45

De gebruikte Engelse vertaling herhaalt in vers 45 ‘de geringste van deze Mijn broeders’; in de HSV van dat vers ontbreken de woorden ‘Mijn broeders’.

Het is duidelijk dat Jezus daar zegt dat er iets verdienstelijks in zit wanneer iemand iets goeds doet voor Zijn broeders. Hij beschouwt het alsof het voor Hemzelf is gedaan.

Maar wie zijn Zijn broeders? Helaas zijn sommigen eerlijk gezegd zo verknocht aan de bedelingenleer, dat ze zeggen dat Zijn broeders de Joden zijn. Daarom zou dit oordeel over de schapen en de bokken gaan over mensen die worden geoordeeld naar de manier waarop ze de Joden, Zijn broeders, hebben behandeld. Als je de Joden goed behandelt, beschouwt Hij dat dus alsof je Hem goed behandelt. Als je de Joden slecht behandelt, beschouwt Hij dat alsof je Hem slecht behandelt.

Ik geloof beslist dat het verkeerd is om de Joden of wie dan ook slecht te behandelen. Ik vind niet dat iemand slecht behandeld mag worden, Jood of heiden. Ik vind niet dat de Joden aan een slechtere behandeling blootgesteld mogen worden dan wie dan ook. Er zijn echter mensen die antisemitisch zijn, en dat zouden ze niet moeten zijn. Ik begrijp antisemitisme niet en heb het ook nooit begrepen.

Maar waar het om gaat, is dat Jezus de Joden niet Zijn broeders noemt. De enige reden waarom we de Joden Zijn broeders zouden kunnen noemen, is dat ze gemeenschappelijke voorouders hebben. Maar dat gold ook voor Zijn broers hier, en

zelfs hen wilde Hij niet als Zijn broeders erkennen. Zij waren nog nauwer aan Hem verwant dan de rest van het volk Israël. Er bestaat een soort biologische verwantschap, een verre verwantschap, tussen Hem en het Joodse volk als geheel. Er bestond een veel nauwere biologische verwantschap tussen Hem en deze mensen die Hem wilden spreken, en toch wilde Hij niet eens erkennen dat zij Zijn familie waren.

Hij zei in feite: „Ik heb nu nieuwe broers en zussen.” Wie zijn Zijn broers en Zijn zussen? Hij zegt:

Wie de wil van Mijn Vader doet.

Is dat tenslotte niet wat een familie is? Een familie staat onder leiding van een vader, en degenen die de Vader gehoorzamen, behoren duidelijk tot Zijn familie. Dus degenen die de wil van Mijn Vader doen, zijn Mijn moeder, Mijn broers en Mijn zussen. Mijn familie wordt nu bepaald door wie Mijn Vader is, niet door wie via Mijn biologische afkomst met Mij verbonden is.

21

Maria en de broers en zussen van Jezus

We kunnen hier nog verscheidene andere belangrijke dingen uit opmaken, vooral over Maria. Die zijn belangrijk omdat er veel christenen zijn, rooms-katholieke christenen, die bepaalde dingen over Maria denken. Overigens denken de oosters-orthodoxen dezelfde dingen over haar. Samen vormen zij misschien wel twee derde van de christenen in de wereld. Ik weet niet wat de percentages zijn, maar een zeer groot percentage van de christenen gelooft bepaalde dingen over Maria die door dit verhaal worden weerlegd.

Eén daarvan is dat Maria altijd maagd is gebleven. Dat is een traditie van de rooms-katholieken. Ik weet eigenlijk niet zeker of de oosters-orthodoxen die specifieke opvatting over haar aanhangen. Ze onderschrijven een deel van de mariologie van de Rooms-Katholieke Kerk. Ik weet niet zeker of de oosters-orthodoxen juist deze opvatting aanhangen, maar die opvatting houdt in dat ze altijd maagd is gebleven, wat betekent dat ze geen andere kinderen heeft gehad.

Maar hier wordt gesproken over de moeder van Jezus en Zijn broers. Als Hij broers had, als dit inderdaad mannelijke kinderen uit hetzelfde gezin waren, dan had zij nog andere kinderen. Ze bleef niet voor altijd maagd. We weten wel dat er staat dat zij en Jozef tot de geboorte van Jezus geen seksuele gemeenschap hadden. Dat staat in het laatste vers van Mattheüs 1. Er staat dat Jozef Maria tot vrouw nam, maar haar niet bekende, geen gemeenschap met haar had,

en hij had geen gemeenschap met haar totdat zij haar eerstgeboren Zoon gebaard had; en hij gaf Hem de Naam Jezus.

MATTHEÛS 1:25

In sommige handschriften staat 'haar eerstgeboren Zoon'; andere laten het woord 'eerstgeboren' weg en zeggen alleen dat zij haar Zoon ter wereld bracht. Maar er staat nog steeds dat ze zich tot die tijd van seksuele gemeenschap onthielden, en nergens in de Bijbel wordt gesuggereerd dat ze zich daarna ook onthielden.

Er zijn in de Schrift nog andere verwijzingen naar de broers en zussen van Jezus. Tegen het einde van Mattheüs 13 staat een verhaal over Jezus in Nazareth. De mensen zeiden:

Is Hij niet de zoon van Jozef, en heet Zijn moeder niet Maria? En heten Zijn broers niet Jakobus, Judas, Joses en Simon? En zijn Zijn zusters niet allen bij ons?

MATTHEÛS 13:55-56

Ze hebben het over Zijn kerngezin: Zijn vader, Zijn moeder, Zijn broers en zussen. Er is geen enkele reden om te geloven dat het woord 'broers' hier in de ruimere betekenis van familieleden wordt gebruikt. De rooms-katholieken vatten het hier wel zo op, maar daar is geen goede reden voor, vooral gezien de manier waarop ze in Mattheüs 13 worden opgesomd. Het klinkt alsof ze het kerngezin beschrijven, de naaste familieleden.

22

Bidden tot Maria, Jezus of de Vader

Het is ook duidelijk dat de rooms-katholieken zich vergissen wanneer ze zeggen dat Jezus nooit een verzoek van Zijn moeder zou afwijzen. Als je met rooms-katholieken praat, zeggen ze dit vaak. Want als je vraagt: ‘Waarom praat je niet gewoon met God? Waarom praat je erover met Maria? Waarom bid je tot Maria?’, luidt het antwoord gewoonlijk: ‘Omdat Maria een bijzondere plaats in het hart van Jezus heeft. Ze is Zijn moeder, en Hij zou een verzoek van Zijn moeder niet afwijzen.’

Je moet beseffen wat hiermee wordt geïmpliceerd. Het betekent dat Maria een bijzondere plaats in het hart van Jezus heeft, maar wij niet. Hij zal naar haar luisteren, terwijl Hij niet naar ons zal luisteren. Maar sterker nog, het betekent dat Maria voor ons een bijzondere plaats in haar hart heeft, terwijl Jezus niet geïnteresseerd zou zijn in wat wij te zeggen of te vragen hebben. Maar Maria staat aan onze kant. Zij is onze pleitbezorger bij Jezus. Als ze dat niet bedoelen, waarom zou je dan niet gewoon naar God Zelf gaan?

Ik geloof er zelfs niet in dat we naar Jezus moeten gaan. Ik geloof dat we naar God moeten gaan, omdat Jezus heeft gezegd dat te doen. Jezus zei:

Hij zei tegen hen: Wanneer u bidt, zeg dan: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde.

LUKAS 11:2

Niet ‘onze moeder’, en zelfs niet ‘Jezus’. Jezus zei:

En op die dag zult u Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u de Vader zult bidden in Mijn Naam, zal Hij u geven.

JOHANNES 16:23

Alle gebeden in de Bijbel worden tot de Vader gericht. Jezus bad tot de Vader. Hij leerde Zijn discipelen tot de Vader te bidden. Paulus vermeldde zijn gebeden in de brief aan de Efeziërs en elders. Daar bad hij tot de Vader. Hij zei dat hij zijn knieën boog voor de Vader van onze Heere Jezus Christus.

In het boek Handelingen zijn de opgetekende gebeden tot de Vader gericht, met als uitzondering Stefanus, die bij zijn dood zei:

En zij stenigden Stefanus, terwijl deze Jezus aanriep en zei:
Heere Jezus, ontvang mijn geest.

HANDELINGEN 7:59

toen hij Hem op datzelfde moment in een visioen zag. Maar dat was geen gewoon gebed. De gewone gebeden van de heiligen zijn tot de Vader gericht, en daarom niet rechtstreeks tot Jezus, en al helemaal niet tot Zijn moeder.

Ik vind het al verdrietig genoeg dat er sommige christenen zijn die het gevoel hebben dat ze niet tot de Vader kunnen naderen. Daarom voelen ze zich alleen op hun gemak als ze naar Jezus gaan en hopen dat Hij namens hen naar de Vader zal gaan. Maar Jezus zei zelfs in Johannes 16:

Op die dag zult u in Mijn Naam bidden, en Ik zeg u niet dat Ik de Vader voor u vragen zal,

JOHANNES 16:26

Met andere woorden, denk niet: 'Ik ga er voor jou met Hem over praten.' Ga zelf naar Hem toe. Hij houdt van je.

Jezus probeert de gedachte weg te nemen dat er obstakels zijn die ons verhinderen rechtstreeks de tegenwoordigheid van de Vader binnen te gaan, ons verzoek aan Hem voor te leggen en volledig welkom geheten te worden, precies zoals een vader zijn eigen kinderen zou verwelkomen. Natuurlijk komen we in de Naam van Jezus. Dat betekent dat we op Zijn gezag komen, met Zijn toestemming en op grond van Zijn

verdiensten. We kunnen niet op grond van onze eigen verdiensten komen. Maar omdat de verdiensten van Christus ons voor dat doel zijn gegeven, gaan we wel rechtstreeks naar de Vader.

Helaas denken veel mensen dat ze niet alleen niet rechtstreeks naar de Vader kunnen gaan, maar zelfs niet rechtstreeks naar Jezus, omdat Hij ook niet zo meelevend is. Maar Maria wel. Maria heeft een moederhart, en daarom kunnen we met haar praten. Jezus zou een verzoek van Zijn moeder nooit afwijzen.

23

Jezus wijst Maria's aanspraken af

Helaas deed Hij dat wel, niet alleen hier, maar ook bij de twee andere gelegenheden waarover we lezen dat Maria haar gedachten tegenover Jezus uitsprak en Hij een mening uitsprak die tegen de hare inging. Bij één gelegenheid, toen Hij twaalf jaar oud was en Zijn ouders Hem waren kwijtgeraakt, vond ze Hem in de tempel en berispte ze Hem. Ze zei:

En toen zij Hem zagen, stonden zij versteld, en Zijn moeder zei tegen Hem: Kind, waarom hebt U ons dit aangedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht.

LUKAS 2:48

Jezus zei, volgens mij niet oneerbiedig maar wel met een enigszins corrigerende bedoeling:

En Hij zei tegen hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?

LUKAS 2:49

De gebruikte Engelse vertaling geeft Jezus' woorden hier weer als 'in het huis van Mijn Vader', terwijl de HSV 'in de dingen van Mijn Vader' heeft. Met andere woorden: 'Mam, je denkt niet juist. Deze berisping past niet. Ze is niet gepast. Ze is ongepast. Je

had moeten weten waar je Mij kon vinden.’

Er was die andere keer, Zijn eerste wonder, toen Hij water in wijn veranderde. In Johannes hoofdstuk 2 kwam Maria naar Hem toe en zei:

En toen er een tekort aan wijn ontstond, zei de moeder van Jezus tegen Hem: Zij hebben geen wijn meer.

JOHANNES 2:3

En Zijn antwoord luidt:

Jezus zei tegen haar: Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn uur is nog niet gekomen.

JOHANNES 2:4

Of, zoals het beter vertaald kan worden:

‘Vrouw, wat gaat Mij dat aan? Waarom zou uw zorg hierover ook Mijn zorg zijn?’

Dat is wat Hij zegt.

‘Mijn uur is nog niet gekomen.’

Het lijkt duidelijk dat Hij niet probeerde oneerbiedig te zijn. Hij probeerde haar alleen op haar juiste plaats te zetten: ‘Luister, jouw belangen en de Mijne zullen niet noodzakelijkerwijs dezelfde zijn, want Ik heb een uur en een tijd voor alles wat Ik moet doen, en Mijn Vader is Degene Die Mij vertelt wat Ik moet doen, niet jij.’ Ik leg Hem die woorden nu zelf in de mond, maar volgens mij was dat wat ten grondslag lag aan Zijn uitspraak tegen haar: ‘Wat heb Ik met jouw belangen te maken? Mijn uur is nog niet gekomen. Ik volg het tijdschema van Iemand anders, niet het jouwe.’

Maar het punt hier is dat Hij niet zei: ‘Luister, mam, als Ik de kans krijg, zal Ik ernaar kijken omdat jij het Mij gevraagd hebt, enkel omdat jij het bent.’ Ze kon geen bijzondere aanspraak maken op wat Hij deed. Toen Hij eenmaal het huis had verlaten, volgde Hij Zijn Vader, niet Zijn moeder.

Ook hier krijgen we een rechtstreeks verzoek van Zijn moeder:

En terwijl Hij nog tot de menigte sprak, zie, Zijn moeder en broers stonden buiten en zochten Hem om met Hem te spreken. Iemand zei tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers staan buiten en zoeken U om met U te spreken.

MATTHEÛS 12:46-47

En Hij zegt: ‘Nou, het spijt Me, maar je krijgt je zin niet. De reden waarom je hier bent, bevalt Me niet. Ik heb geen respect voor jullie motieven, en er zijn mensen voor wie Ik meer respect heb dan voor jullie.

Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder.

MATTHEÛS 12:50

Dat impliceerde sterk dat Maria en de broers op dat moment niet behoorden tot degenen die de wil van de Vader deden. Anders zouden ook zij Zijn moeder en broers zijn. Maar het lijkt erop dat Hij hen op die manier voor dat moment verloochent. We hebben hier dus deze interessante implicaties. De broeders van Jezus zijn niet de Joden, en ook niet Zijn broers en zussen. Maria had wel degelijk andere kinderen, dus Hij had broers en zussen.

24

Gods wil gaat boven familieverplichtingen

Blijkbaar maakt dit ook duidelijk dat je je vader en moeder niet onteert wanneer je het werk van God voorrang geeft boven hun verzoeken. Jezus zei elders:

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

MATTHEÛS 10:37

Mattheüs hoofdstuk 10, vers 37. Hij deed de wil van Zijn Vader. Ik weet zeker dat Hij graag de wil van Zijn moeder had gedaan als Hij daar de vrijheid toe had gehad, want ik weet zeker dat Hij niet minder van Zijn moeder hield dan van andere mensen. En Hij stond mensen heel graag ten dienste. Hij was een Dienaar van allen, maar Hij was een Dienaar op bevel van Zijn Vader. De wensen van Zijn moeder waren in dit geval niet gerechtvaardigd. Daarom gaf Hij er geen gehoor aan.

We zien dat Jezus niet altijd gehoor geeft aan de verzoeken van Zijn moeder. De paar keer dat we lezen dat zij Hem iets verzocht, wees Hij ze iedere keer af, of stelde Hij ze op zijn minst uit, of zei Hij in elk geval: ‘Ik ga dit niet alleen maar doen omdat jij het zegt.’

Hoewel Hij een gehoorzame Zoon was, lezen we in Lukas hoofdstuk 2, na dat voorval in de tempel toen Hij twaalf was, dat Hij met hen naar huis ging en hun onderdanig was. Gedurende de rest van de tijd dat Hij minderjarig was, onderwierp Hij Zich inderdaad aan Jozef en Maria. Maar toen Hij eenmaal de leeftijd had bereikt om het huis te verlaten en op weg te gaan om Zich met de zaken van Zijn Vader bezig te houden, was Zijn moeder in Zijn leven net als ieder ander.

We zien nergens in het boek Handelingen dat de discipelen iets bijzonders van Maria maakten. Ze was in de bovenzaal, en deze broers waren daar ook. Blijkbaar zijn ze allemaal bekeerd. Toen de Heilige Geest kwam, was Maria erbij. Maar we zien nooit dat iemand naar haar toe gaat en zegt: ‘Zou je hierover voor ons met Jezus willen praten?’ Ze baden tot de Vader. Blijkbaar deed Maria dat ook. Ze was gewoon een van de vrouwen, een van de zusters in de gemeente.

De moeder en broeders van Jezus zijn degenen die Zijn wil doen, en dat betekent alle christenen. Trouwens, wat dit in de context betekent, is dat het is alsof Jezus zegt: ‘Goed, Ik erken dat een man bepaalde verplichtingen tegenover zijn moeder en zijn broers heeft, maar Ik erken deze mensen niet als zodanig. Ik erken déze mensen als Mijn moeder en broers. Deze mensen hier doen niet de wil van Mijn Vader. Daarom voel Ik geen verplichting om aan hun verzoeken gehoor te geven. Maar deze mensen hier doen de wil van de Vader, en daarmee wordt geïmpliceerd dat Ik Mij wel verplicht

voel om aan hun verzoeken gehoor te geven. Zij zijn Mijn ware familie, en zoals een man een verplichting tegenover zijn familie heeft, voel Ik een verplichting tegenover deze mensen, niet tegenover die mensen daar.'

Jezus bepaalt dus opnieuw wie Hij als Zijn ware familie beschouwt en aan wie Hij trouw is. Hij ontkent niet dat een man zijn moeder en broers toegang tot zichzelf behoort te geven. Hij zegt alleen: "Ik erken hen op dit moment niet als Mijn moeder en broers. Ik bepaal op een andere manier wie Mijn moeder en broers zijn."

Wij die Zijn discipelen zijn en Zijn moeder en broers zijn, hebben dus toegang tot Hem, en door Hem tot God. En Zijn eigen moeder en broers werden discipelen, dus later hoorden zij daar ook bij. Wij hebben die toegang. Wij kunnen met Jezus praten.

Wanneer ik zeg dat wij niet tot Jezus bidden, maar tot de Vader, heb ik het specifiek over het uitspreken van onze verzoeken. Jezus zei dat je je verzoeken tot God richt. Je richt ze tot de Vader. Maar dat betekent niet dat je geen gemeenschap met Jezus kunt hebben. Het betekent niet dat je niet met Jezus kunt omgaan. Het betekent niet dat Hij niet zal luisteren. Het betekent alleen dat je, wanneer je iets wilt, naar de Vader gaat en daar met Hem over praat. En daarmee komen we aan het einde van dat hoofdstuk.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Lukas 24:45
- Markus 3:20
- Johannes 4:34
- Markus 3:21
- Markus 3:31
- Markus 3:22
- Mattheüs 12:23
- Mattheüs 12:24
- 2 Thessalonicenzen 2:9
- Markus 3:23-26
- Markus 3:27

- Markus 3:28-29
- Markus 3:30
- Mattheüs 12:31
- Mattheüs 12:32
- Handelingen 17:30
- 1 Johannes 1:9
- 1 Johannes 1:7
- 2 Thessalonicenzen 2:10-11
- Romeinen 1:18
- Mattheüs 12:33
- Mattheüs 12:34
- Mattheüs 12:36
- Handelingen 2:36
- Johannes 15:26
- Johannes 15:26-27
- Johannes 16:8
- Markus 3:32
- Markus 3:33-35
- Mattheüs 25:40
- Mattheüs 25:45
- Mattheüs 1:25
- Mattheüs 13:55-56
- Lukas 11:2
- Johannes 16:23
- Handelingen 7:59
- Johannes 16:26
- Lukas 2:48
- Lukas 2:49
- Johannes 2:3
- Johannes 2:4
- Mattheüs 12:46-47
- Mattheüs 12:50
- Mattheüs 10:37

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.